

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. София, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110107934 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Предявен е установителен иск с правно основание **чл.422 вр. чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49, ал.1 вр. чл. 45 ЗЗД** от ЗК „...“ АД срещу ..., за заплащане на сумата от **277,46** лв. – застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски от 10 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба до окончателното изплащане, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС" за настъпили имуществени вреди по лек автомобил „БМВ 325 D”, рег. № СВ 3642 ВТ, резултат от ПТП, настъпило на на 03.04.2020 г. около 11:10 ч. с посока на движение по бул. „Ломско шосе“ срещу № 272, поради преминаване през несигнализирана и необозначена неравност на пътното платно.

Ищецът ЗК „...“ АД твърди, че в изпълнение на задълженията си по договор за застраховка имущество „Каско”, застрахователна полица № 93001910078050 със срок на действие 25.10.2019 г. - 24.10.2020 г. е заплатил на застрахования при него собственик сумата 287,46 лв. – обезщетение за щети на МПС – л.а. „БМВ 325 D”, рег. № СВ 3642 ВТ, резултат от ПТП, настъпило на на 03.04.2020 г. около 11:10 ч. с посока на движение по бул. „Ломско шосе“ срещу № 272 преминава през несигнализирана и необозначена неравност на пътното платно, а отговорен за настъпилото ПТП бил ответникът ..., предвид неизпълнение на задълженията му по чл. 31 ЗП и ангажиране на гаранционно-обезпечителната му отговорност по чл. 49 ЗЗД. По тези доводи и на основание чл.410 КЗ ищецът предявява регресната си претенция за заплатено застрахователно обезщетение и моли да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: **277,46** лв. – регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски от 10 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба 16.06.2021 г. до окончателното изплащане. Претендира разноски.

Ответникът ... оспорва предявения иск. Твърди, че са недоказани твърденията на ищеца относно причината за процесното ПТП и механизма на настъпването му. Оспорва размера на причинените вреди. Оспорва да е налице несигнализирана и небезопасна дупка

на посоченото място. Твърди съпричиняване от страна на застрахованото лице, водач на МПС, което е претърпяло ПТП. Моли за отхвърляне на иска, евентуално за уважаването му в минимален размер и присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Съобразно приложимата материално правна норма, доводите и възраженията на страните, в тежест на ищеца е да докаже правоотношение по валиден застрахователен договор с увредения, покриващо процесния застрахователен риск, възлагане на определена работа от ... на друго лице – нейни служители и работници, във връзка с общинската пътна мрежа, настъпването на вреди на процесния лек автомобил, вредите да са причинени при или по повод изпълнението на възложената работа на служителите и работниците на ... – бездействие, изразяващо се в несигнализиране и необезопасяване на дупка на пътното платно, на което е настъпило ПТП и представляващо част от общинската пътна мрежа, с изпълнението на която работа причинените на лекия автомобил вреди се намират в причинна връзка, вредоносното деяние да е извършено виновно от изпълнителя на възложената работа и ищеца като застраховател да е изплатил застрахователно обезщетение на увредения. В тежест на ответника, в случай че ищецът установи горепосочените факти, е да докаже, че е заплатил претендираната сума в срок, както и оборване на презумпцията за виновност на изпълнителите на възложената работа. В тежест на ответника е да докаже и възражението си за съпричиняване на ПТП от застрахованото лице.

Безспорно между страните е наличието на договор за застраховка имущество „Каско“, застрахователна полица № 93001910078050 със срок на действие 25.10.2019 г. - 24.10.2020 г.

От представената по делото застрахователна полица се установява правоотношение между ищеца и увреденото лице по застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ при Общи условия, с покрит застрахователен риск „Пълно каско“, с обект лек автомобил „БМВ 325 D“, рег. № СВ 3642 ВТ. Видно от Уведомление за настъпили вреди по застраховка „Каско на МПС“ от 03.04.2020 г., подадено от водача И. А. Антонов, застрахователят е уведомен за настъпило събитие. По делото не е спорно, че настъпилото ПТП съставлява покрит застрахователен риск. С преводно нареждане от 04.09.2020 г. ищецът изплатил на увреденото лице, застрахователно обезщетение в размер на 277.46 лв. С Регресна покана от 13.10.2020 г. ищецът поканил ответника ... да му заплати сумата от 287.46 лв., представляваща платеното застрахователно обезщетение, с включена сума от 10 лв. – ликвидационни разноски по обработка на щетата, но плащане не последвало.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по САТЕ, което съдът кредитира на основание чл.200 ГПК, се установява, че причина за настъпване на произшествието е преминаване на автомобила през необезопасена дупка на пътното платно на 03.04.2020 г. на бул. „Ломско шосе“ и срещу № 272 автомобилът попада с предна и задна лява гума в необезопасена дупка на пътното платно и реализира ПТП с материални щети. Вещото лице дава заключение, че така представения механизъм на ПТП обуславя настъпването на посочените щети, т.е. налице е причинно-следствена връзка между произшествието и вредите. Стойността, необходима за възстановяване на лекия автомобил, определена на база средни пазарни цени към датата на произшествието е 377,42 лв., с ДДС.

По делото са събрани и гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля И. А. Антонов, водач на автомобила към момента на настъпване на произшествието. Заявява, че е участвал в ПТП на бул. „Ломско шосе“, но не си спомня точната дата. Спомня си, че карал зад един камион на разстояние и в следващия момент попаднал в дупка. Времето било мокро и дупката не можела де се избегне, тъй като в насрещното платно също се движели

автомобили. Дупката не била обозначена и обезопасена. Спомня си, че дупката била по-скоро от дясно. Повикал органите на КАТ, които констатирали наличието на дупката.

Съдът няма основание да не кредитира показанията на свидетеля. Той не е пристрастен и заинтересован по конкретния спор по делото, тъй като застрахователното обезщетение е платено, а за други отношения между свидетеля и ищеца няма данни. Той потвърждава обстоятелствата, отразени в уведомлението-декларация за щета, като съдът съобразява и това, че както декларираните обстоятелства, така и показанията си свидетелят е дал под страх от наказателна отговорност. Съдът приема, че разликите между изложените в уведомлението за щета обстоятелства и изнесените в съдебно заседание от свидетеля данни са относно несъществени обстоятелства и се дължат на изминалото време от настъпване на ПТП до приключване на съдебното дирене по делото. Анализирани събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, дават основание на съда да зачете описания в исковата молба, уведомлението за щета, заключението на вещото лице и показанията на свидетеля механизъм на настъпване на произшествието.

По делото не е спорно, а и от представените писмени доказателства се установи наличието на застрахователно правоотношение между ищеца и увреденото лице, по договор за имуществена застраховка „Каско“, настъпването на покрит застрахователен риск – ПТП, в срока на застрахователното покритие, настъпили щети на застрахованото имущество и причинна връзка между събитието и вредите. Безспорно се установява, че произшествието е покрит застрахователен риск – пътнотранспортно произшествие по смисъла на параграф 6, т.30 от ПЗР на ЗДвП – „Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети, вредите от което се покриват от застрахователя, съгласно договорената клауза. Настъпило е в периода на застрахователното покритие, за което не се спори между страните. Установява се и механизъмът на настъпване на произшествието – съдът няма основание да не кредитира показанията на свидетеля – той не е пристрастен и заинтересован по конкретния спор по делото, тъй като застрахователното обезщетение е платено, а за други отношения между свидетеля и ищеца няма данни. Той потвърждава обстоятелствата, отразени в Протокола за ПТП. Анализирани събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, дават основание на съда да приеме за доказан описания в исковата молба, уведомление за настъпило застрахователно събитие, заключението на вещото лице и показанията на свидетеля механизъм на настъпване на произшествието. Ответникът не доказва механизъм на ПТП, различен от описания в събраните по делото доказателства, нито процесните увреди да са били налични към датата на ПТП. Не се установи и съпричиняване на вредоносния резултат от водача на автомобила. Липсват доказателства автомобилът да се е движил с превишена или несъобразена с пътните условия скорост, която да не е позволявала на водача да забележи своевременно неравността върху пътното платно или да спре при нужда. Установи се, че в резултат на преминаването през неравността на пътното платно, на застрахованото при ищеца имущество са причинени щети, които, видно от заключението на вещото лице се намират в пряка причинно-следствена връзка с описания механизъм на ПТП. Безспорно между страните е изплащането на застрахователно обезщетение за тях на увреденото лице от ищеца.

Претенцията черпи правното си основание от разпоредбата на чл. 410 ал. 1, т.2 КЗ, според която с плащането на застрахователно обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя на възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Ищецът се е суброгирал в правата на застрахования против възложителя на работата, при която са причинени уврежданията, до размера на изплатеното застрахователно обезщетение, поради което предявения иск по чл. 410, ал.1, т.2 КЗ се явява изцяло основателен и като такъв

следва да бъде уважен. В случая спорното право произтича от виновното поведение на определени физически лица, които е следвало да изпълняват и осигуряват осъществяването на задълженията на ... за поддържане в изправност пътища – част от общинската пътна мрежа и тя носи отговорност за бездействията на тези лица. ... носи обезпечително-гаранционна отговорност по чл. 49 ЗЗД, като възложител, за вредите, причинени виновно от съответни физически лица при или по повод изпълнението на възложената им от работа. Участъкът от пътя, на което е реализирано ПТП, се стопанисва от ответника. Съгласно чл.167, ал. 1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на ... е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в София, което включва и недопускането, съответно - отстраняването на дупки и неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място.

В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. пар.7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които ... е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл.49 ЗЗД. Дължимото от застрахователя обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, т.е. – на действителният размер на вредата. Настоящият състав приема, че действителните и подлежащи на обезщетяване вреди отговарят на сумата, необходима за привеждане на увреденото МПС в изправно техническо състояние, тоест, годно за движение. При положение, че друго не е уговорено се приема, че застрахователната сума е определена съгласно действителната стойност и следователно дължимото застрахователно обезщетение следва да се определи в рамките на пазарната стойност на МПС към момента на настъпване на ПТП. Предвид посоченото, паричният еквивалент на действителната вреда съдът приема, че представлява средната пазарна цена на ремонта на автомобила; съответно на частите, които следва да се сменят с нови. Предвид заключението на вещото лице, което определя размер на вредите по средни пазарни цени над претендирания размер, искът се явява основателен и доказан до размера на сумата от 277.46 лв., като се дължат и направените разноски за определяне на обезщетението – 10 лв.

Ищецът е направил разноски в общ размер на 626 лв., от които 50 лв. държавна такса, 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл.78, ал.8 ГПК, 100 лв. депозит за САТЕ, 30 лв. депозит за свидетел и 25 лв. държавна такса, и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство. Ответникът, на основание чл. 78 ал.1 ГПК следва да бъде осъден да заплати на ищеца посочената сума.

С оглед изложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковете, предявени от ЗК „...“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., срещу ... ЕИК: ..., с адрес: гр. София, ул.

с правно основание чл.422 вр. чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49, ал.1 вр. чл. 45 ЗЗД, че ... ЕИК ..., дължи на кредитора ЗК „...” АД, ЕИК ..., сумата от **287.46** лв. – застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 16.06.2021 г. до окончателното изплащане, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС" за настъпили имуществени вреди по лек автомобил „БМВ 325 D”, рег. № СВ 3642 ВТ, в резултат от ПТП, настъпило на 03.04.2020 г. около 11:10 ч. с посока на движение по бул. „Ломско шосе“ срещу № 272, поради преминаване през несигнализирана и необозначена неравност на пътното платно, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 27.07.2021 г. по ч.гр.д. № 34382/2021 г. по описа на СРС, 141 състав.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____